

Cauze:

1. Fiziologică: apare ca un răspuns normal la muncă excesivă sau stres prelungit.
2. Patologică: (10)
 - depresii
 - boli infecțioase: hepatită acută, TBC
 - boli endocrine și metabolice: hipotiroïdism, insuficiență CSR, diabet zaharat
 - insuficiență cardiacă
 - boli cronice ale plămânilor, ficatului, rinichilor
 - diselectroliemii
 - anemii
 - neoplasme
 - carențe nutriționale
 - unele medicamente (sedative).

Astenia: se asociază cu o pierdere demonstrabilă a puterii musculare. Sugerează o boală neurologică sau musculară (măstemă, miopatii).

IV Febra: reprezintă creșterea temperaturii corpului peste limitele fizilogice ($>37^{\circ}\text{C}$), de cauză patologică: infecțioasă sau neinfecțioasă.

Temperatura normală: variază în funcție de locul în care se măsoară

- axilar: 36°C – $36,8^{\circ}\text{C}$
- sublingual: $37,2^{\circ}\text{C}$
- rectal: $37,5^{\circ}\text{C}$

Variatii fizilogice ($0,3^{\circ}\text{C}$):

- circadiene: temperatura minimă – dimineață, între orele 3–6 a.m.; temperatura maximă – seara, între orele 6–9 p.m.
- hormonale: la femei, în perioada ovulației, crește ușor temperatura
- în condiții de efort fizic, emotii
- microclimat cald și umed.

Tehnici măsurării temperaturii:

- se folosește termometrul cu mercur (pentru măsurarea temperaturii axilare sau rectale) sau:
 - termometrul capilar: pentru temperatura bucală
 - se măsoară dimineață (ora 8) și seara (ora 18). Dacă există oscilații termice mari: se scutură termometrul (coloana de Hg sub 35°C)
 - se sterge axila (să nu fie umedă)
 - rezervorul termometrului se introduce în vârful axilei
 - brațul se lipște de torace (dacă bolnavul este epuizat, brațul va fi sprijinit de personalul medical)
 - termometrul se menține minim 5 minute în axilă (minim 2 minute sublingual sau în rect)
 - prin înregistrarea grafică a valorilor temperaturii dimineață și seara, se obține curbă termică importantă pentru a aprecia tipul de febră și răspunsul la tratament.

Febra poate prezenta anumite caractere care au valoare de diagnostic.

Clasificarea febrei:

A. După valoarea temperaturii:

- subfebrilitate= 37 – $37,5^{\circ}\text{C}$
- febra moderată= $37,5$ – 39°C
- febra ridicată= 39 – 40°C
- hipertermie= 41°C , rară (insulații – soc hipertermic, leziuni grave ale SN efecte adverse la unele medicamente – anestezice).

B. După diferența de temperatură din nictem:

- 1. febra în platou (continuă): valori permanente crescute ale temperaturii, timp de mai multe zile sau săptămâni, de obicei peste 39°C și cu diferențe între dimineață și seară de $<1^{\circ}\text{C}$. Apare în:
 - perioada de stare a febrei tifoide
 - pneumonie

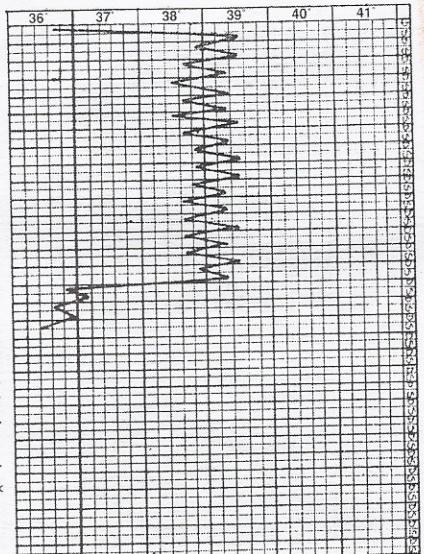

Fig. 1 Febră continuă cu remisie în criză

2. febra remisentă („în fierastrău”): cu oscilații nictemrale de $>1^{\circ}\text{C}$, cu valori maxime seara și valori minime dimineață, dar fără a se ajunge la afibrilitate.

— apare în stări septice: supurații, septicemii.

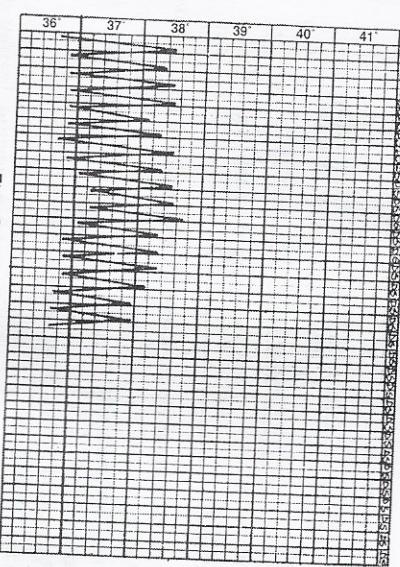

Fig. 2 Febră remitentă

3. febra intermitentă: cu oscilații nictemerale de $>1^{\circ}\text{C}$, temperatura minimă scăzând până la valori normale
 — apare în litiază biliară complicată cu angicolită (febra hepatică Charcot) septicemii, supurații.

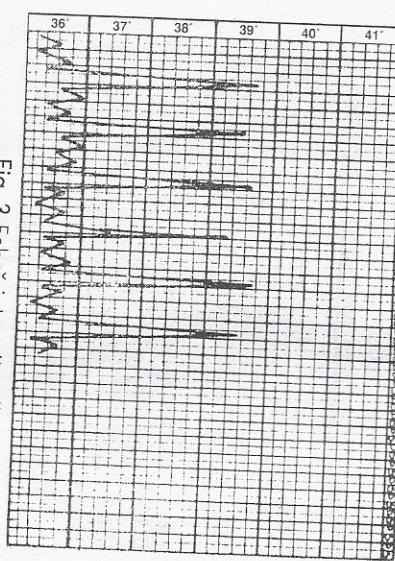

Fig. 3 Febră intermitentă

4. febra hectică: când oscilațiile nictemerale ale temperaturii depășesc 3°C
 — apare în septicemii, supurații, infecții urinare.

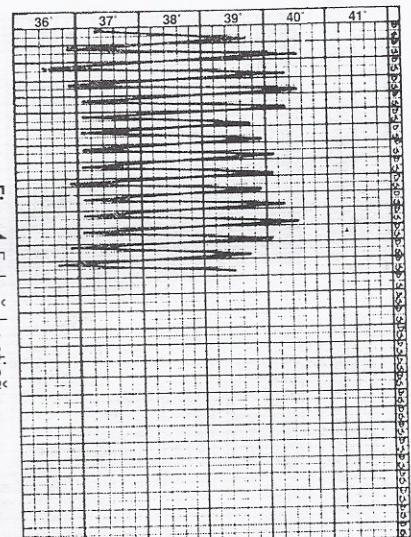
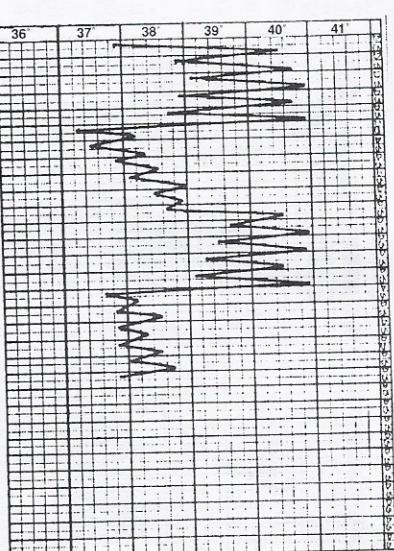

Fig. 4 Febră hectică

5. febra intermitentă periodică („febra în turnulete”): în malarie — perioade febrile de câteva ore intercalate cu perioade afebrile:
 — de 1 zi=febra cotidiană
 — de 2 zile=febra „terță”
 — de 3 zile=febra „cuartă”

6. febra recurrentă: creșteri bruske periodice ale temperaturii, intercalate cu intervale de afibrilitate. Atât perioadele febrile cât și cele afebrile se instalează brusc și durează mai multe zile (5 - 8 zile)
 — de exemplu în leptospiroză, infecția cu *Borellia* recurrentis.

Fig. 5 Febră recurrentă

hectică

7. febra ondulantă: perioade de febră care se instalază progresiv, urmate de defervescență lentă și perioade de afebrilitate, cu repetarea ciclului

— de exemplu: bruceloză, boala Hodgkin (febra Pell-Ebstein), carcinoame.

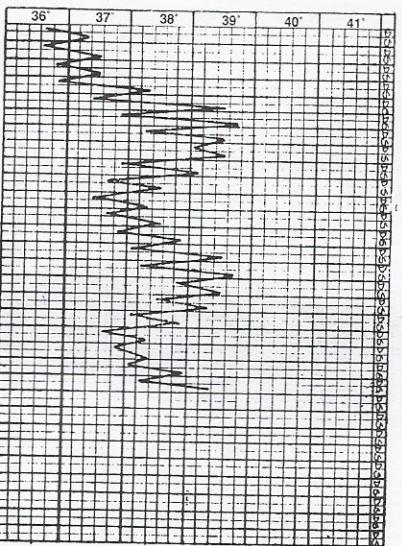

Fig. 6 Febră ondulantă

8. febra bifazică: în „dromader“: un prim episod febril cu durată de câteva zile, afebrilitate, apoi urmează un al doilea episod febril, cu valori mari ale temperaturii și determinări neurologice sau viscerale

— de exemplu, în poliomielită, semnele neuromusculare apar la al doilea episod febril.

9. febra inversă: în TBC: cu ascensiuni febrile matinale și afebriliante sau sub-febră seara.

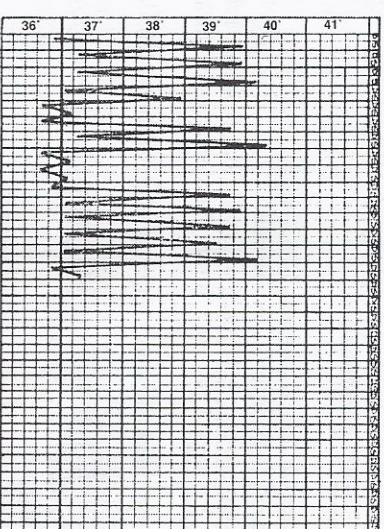

Fig. 8 Febră neregulată

C. După durată:

— febra efemeră: cu durata de 1 zi - după înhalări de gaze toxice sau în alegeri

— febra cu durată de câteva zile: infecții cutanate, respiratorii, digesitive, urinare

— febra prelungită: cu durata de peste 3 săptămâni - în infecții cronice, hemopatii maligne, neoplazi.

D. După cauză: febra infecțioasă și febra neinfecțioasă.

Febra infecțioasă: — infecții acute generalizate: gripă, febră tifoidă, malarie, septicemii

— infecții acute localizate:

- superficiale: celulite, plăgi infectate

- profunde: pneumonie, pielonefrită, colecistită, apendicită, abces subfrenic

— infecții cronice: TBC, bruceloză.

Febra neinfecțioasă:

1 — boli neoplazice: carcinoame (hepatice, renale, pulmonare etc.)

2 — hemopatii maligne: leucoze, limfoame

3 — afecțiuni imunoalogice:

- boli de colagen: lupus eritematos, poliartrita reumatoidă

- reumatismul articular acut — reacții alergice: urticaria generalizată, febra medicamentoasă (alergie la un antibiotic)

5 — distrucții tisulare (febra de resorbție): hematoame, hemolize, infarct miocardic, infarct pulmonar

6 — boli neurologice: traumatisme cerebrale (lezioni hipotalamice)

- accidente vasculare cerebrale

- hemorrhagi meningee

7 — boli endocrine: hipertiroïdismul

8 — boli metabolice: deshidratări, gută, acidoză

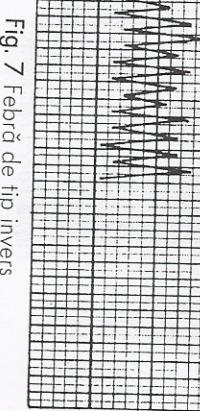

Fig. 7 Febră de tip invers

10. febra neregulată: nu poate fi încadrată în nici un tipar.

- tulburări psihice: socul emoțional, febra psihică: nevroze
- febra factită „Falsa“: prin simulație

Manifestări clinice ale febrei: evoluază în 3 etape:

1. stadiul incrementării (de creștere a temperaturii): *Canicula*
- contractiuni musculare care generază căldură: fiori, frisoane, mialgii
- vasoconstricție cutanată pentru a limita pierderea de căldură: palpare cu tegumentele reci.

(2) stadiul fastigii (perioada de stare): diferite tipuri de cubre febrile

- manifestări asociate:
- cefalee, astenie, curbatură (mialgii, artralgii)
- tăipnee, tahicardie, transpirații
- seze, oligurie.

În febra tifoidă: exceptie - febră cu bradicardie!

- manifestările bolii care a determinat febra, de exemplu:
- eruptie cutanată — în boli eruptive contagioase
- polakiurie, disurie — în infecții urinare
- tuse, expectorație — în infecții respiratorii
- icter — în hepatita infectioasă, în angiocolite.

(3) stadiul decrementării (defervescență):

- brusc: *în criza* — cu transpirații massive și risc de hipovolemie (de exemplu, în pneumonie necratată cu antibiotic)
- treptat (*în liză*) de exemplu, în febra tifoidă.

Hipotermia=temperatura <36,5 °C apare în:

- expunere la frig
- inanție
- mixedem (*în fel de hipotermie*)
- intoxicații cu morfina
- colaps prelungit (stări de soc)
- după defervescență.

Examen obiectiv

- Se efectuează în anumite condiții, care să asigure:
- o lumină corespunzătoare (pe cât posibil naturală)
 - linște
 - o temperatură adecvată
 - să respecte podoarea bolnavului.

Pozitia bolnavului: de obicei culcat, cu capul sprijinit pe o pernă.

— dacă bolnavul este culcat: medicul se placează pe partea dreaptă a bolnavului

— dacă bolnavul este aşezat la marginea patului: medicul se placează înapoiului.

Se consemnează următoarele date:

I. STAREA GENERALĂ A BOLNAVULUI

- Poate fi:
- bună
 - ușor afectată
 - moderat afectată
 - gravă.

II. ATTITUDEA BOLNAVULUI

1. **Activă:** normală. Bolnavul se mișcă normal, răspunde la comenzi sau le execută
2. **Pasivă:** bolnav adinamic. Zace inert în pat, nu răspunde la comenzi sau le execută dificil. Se întâlnesc în stări grave:
 - come
 - accidente vasculare cerebrale **AVC**
 - stări terminale
 - stări de hiperpoxie (febră înaltă).
 - 3. **Forțată:** atitudine pe care bolnavul o ia pentru a diminua unele simptome (antalgică, atidispneică) sau datorită contracturii unor grupe musculare.

Pozitioni pasive la bolnavii comatoși:

Hemiplegia recentă: membrul superior și cel inferior de partea hemiplegiei atârnă inert. Cad fără tonus pe pat după ce sunt ridicate de cineva. **Membrul inferior este rotat extern.**

Hemiplegia cronică, spastică: membrul superior și cel inferior au tonus crescut. **Membrul superior este flexat și lipit de torace, membrul inferior este rotat intern și în flexie plantară.**

Rigiditatea prin decorticare: ambele membre superioare sunt flectate și lipite de torace. **Membrele inferioare sunt extinse, rotat-intern și în flexie plantară.**

Rigiditatea prin decerebrare: ambele membre superioare sunt extinse și lipite de trunchi, piciumii strânsi. **Membrele inferioare sunt extinse și în flexie plantară.**

Fig. 9 Attitudinea antalgică din lombosciatică

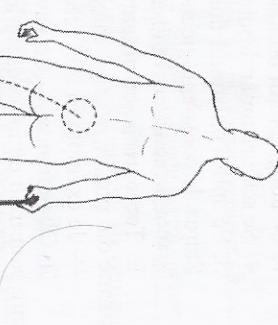

Fig. 9 Attitudinea antalgică din lombosciatică